

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemam veljá: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemam veljá: Za celo leto 13 gl., za pol leta 6 gl. 50 kr., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. V Ljubljani na dom pošiljan veljá 1 gl. 20 kr. več na leto. — Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in veljá trisporna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniški ulici h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 290.

V Ljubljani, v sredo 17. decembra 1884.

Letnik XII.

Državni zbor.

Z Dunaja, 16. decembra.

Zbornica poslancev

imela je včeraj sejo, v kateri je dr. Roser naučnega ministra interpeliral, so mu li znane neprilичne razmere v splošnji bolnišnici in jih hoče li odstraniti, ker je za bolnike in druge ljudi velika nevarnost, ako se ne napravijo še ene stopnjice? — Moravskonomški poslanec Weeber pa je interpeliral ministra notranjih zadev, mu je li znano, da je Prosniški okrajni glavar pri občinskih volitvah pri uradnikih in učiteljih vsled povelja cesarskega namestnika vplival za česke kandidate, in kako hoče g. minister varovati prostost volilcev? Namesto da levičarji take interpelacije kujejo, naj bi se raji prijeli za nos, ker tako grdo in neusmiljeno se na volilce nikdar ni pritiskalo, kakor ravno v prejšnji nemško-liberalni dobi.

Moravski poslanec grof Vetter zatem vtemeljuje svoj predlog, da bi se zastavna pisma moravske hipotekarne banke oprostila pristojbin, obresti pa oprostile prihodninskega davka. Samostalni nasvet Vetrov izroči se v pretres davkarskemu odseku.

Pogodba med Avstrijo in Italijo zaradi ribčarstva v Gardskem jezeru se potrdi brez ugovora, ravno tako broderska pogodba s Francosko deželo in pa vladni predlog zastran prodaje neke cesarske hiše na Dunaji.

Ko je pa prišel na vrsto vladini predlog,

izjemne postave,

da naj se izjemne sodnije v Kotarskem okraju v Dalmaciji vnovič podaljšajo, oglasil se je dalmatinski poslanec konte Vojnovič ter si prizadeval dokazati, da te sodnije niso več potrebne, ker je v Kotarskem okraju vse mirno in bi navadne sodnije enako hitro in dobro razsojevale kakor vojaške sodnije. Poročevalec Lienbacher je govornika zavračal, da je mir nastal ravno vsled strogih vojaških sodnij, ob enem pa je izrekal upanje, da bode vlada skoraj imela priliko v Dalmaciji odpraviti to izvanredno stanje. Tudi minister Pražak je poprijel za besedo in g. poslanca zagotavljal, da je vlada vestno prevdarjala vse razmere, in da bode gotovo vse izredne naprave opustila, ko bode spoznala, da vojaške sodnije niso več potrebne. Pri glasovanju je bil predlog z večino sprejet. Nasprotno so z Dalmatinci glasovali levičarji, pa dr. Vizetič in Raič.

Drug važen predlog včerajšnje seje bile so izjemne postave za Dunajsko mesto in Korneuburški pa Dunajsko-Novomeški okraj. V imenu levičarjev govoril je dr. Sturm in vladi očital, da pri teh postavah na Dunaj ni imela toliko ozira, kakor za Kotarski okraj, kjer se je dala vladi pravica, da sme izjemne postave še pred časom preklicati, ako se pokaže, da niso več potrebne. Gledé Dunaja take pravice nima. Res je sicer, da so se te postave po zagotovitvi ministerskega predsednika rabile samo zoper anarhiste in prekucuhe, vendar pa nikdar ne morejo nadomestovati temeljnih državnih postav. Ako obveljajo te postave po nasvetu vladinemu, se bodo nove volitve za državni zbor vršile pod njihovim vplivom in volilni shodi, volilni oklici itd. bodo odvisni edino le od vladine volje. Zato levičarji ne bodo glasovali za ta predlog. Pri glasovanju je Sturmova stranka res obsedela, vendar pa so bile

dotične postave potrjene z veliko večino, ker je zanje glasoval tudi Coroninijev klub. Da so te postave potrebne kaže se čedalje bolj in ravno današnji listi naznanjajo iz Dunajskega Novega mesta, da so tam preiskovali že od petka sem stanovanja delavcev ter našli ne samo več važnih zapiskov in pisem, ampak tudi dinamit.

Ob dveh popoldne je gosp. predsednik dr. Smolka sklenil sejo in prihodnjo sejo napovedal za jutri 17. t. m. Zadnja seja pred božičnimi prazniki bo pa menda v četrtek 18. t. m., in potem se poslanci razidejo na počitnice, ki bodo menda trajale do 15. januarija prihodnjega leta. Eni celó pravijo, da se prične zborovanje po novem letu že 12. januarija, eni pa hočejo vediti, da se državni zbor snide še le 20. januarija. Ako hoče vlada rešiti vsaj najvažnejše predloge, ki se sedaj obravnavajo v odsekih, kakor n. pr. zavarovalno postavo za delavce, katero pretresa obrtniški odsek z največjo marljivostjo, ji pač ne bode ostalo družega, kakor da državni zbor po novem letu skliče prej ko mogoče.

Gospodska zbornica

ima danes v novem državno-zborskem poslopju svojo prvo sejo. Na dnevnem redu so manj važne reči, vendar pa bo ta seja znamenita, in se državni poslanci v velikem številu zbirajo na galeriji, da so priče prve seje, ki se prične v novi dvorani. Zadujo sejo bode imela gospodska zbornica pred prazniki menda v soboto 20. t. m.

Politični pregled.

V Ljubljani, 17. decembra.

Notranje dežele.

Tudi iz Gradca poročajo se surovosti *nemških velikošolcev*, ki so posebno ponosni na to, ako se jim posreči kje kak protisemitski škandal napraviti in o tem s posebnostjo svoje Dunajske tovariše posnemajo in Schönererjev program izvršujejo. Kam smo prišli? Ali je to tista mladina, na katero se je še pred malo časom človeški rod s ponosom oziral, na katero je domovina vse svoje nade stavila? Včeraj smo že opomnili in danes zopet ponavljamo, da Boga zahvalimo, da niso naši, temveč „urgermani“, ki svet s surovostjo v začudenje pripravljajo. Kaj bi bilo vrisča, ko bi se Slovani tako neotesano vedli.

Prinašali smo pred nekaj tedni poročila o presnovi *cesarskih in deželnih arhivov*, kakor smo tiste posneli po Dunajskih in ogerskih listih. Najsilneje in najhuje so bile pritožbe, ki jih je o tem prinašal „Pester Lloyd“ po sporočilih ogerskih zgodovinarjev iz c. kr. vojnega arhiva in so posebno trdo prijemale ondašnjega zapovednika c. kr. polkovnika Rechbergerja in njegovega feldvebeljna. Polkovnik Rechberger pl. Recheron zasledoval je pisatelja dotičnih člankov, da bi se z njim dvobojeval zaradi žaljene časti. Ko je pisatelj to zvedel, se mu je menda sam ojavil in je še pristavil, da je katoliški duhoven. Vsled tega je polkovnik od dvoboja odstopil in je pisal v Budapešt na državnega pravdnika, naj on dotičnega duhovnika toži zavoľjo razžaljenja polkovnika kot uradne osebe, sam pa bode že duhovnika prijel za osebno razžaljenje pri sodniji po privatnem potu. Kaj se bo le katoliškemu duhovniku zgodilo, ki je bil tako predrzen in je polkovnikovo surovost in feldvebeljnovu podkupljivost svetu razglasil? Ne vemo, pa menda mnogo hudega ne; kajti duhovnik ni polkovnikov podložen, da bi se bil po tem potu pregrešil zoper pokorščino; pol-

kovnik pa ne duhovnov višji, da bi ga smel za ušesa prijemati, kakor dela učitelj s svojim učencem, ali korporal z nevretnim novakom. Najbrž se bode pa to zgodilo, da bode polkovnik iz uradnije v unanjo službo prestavljen.

Z *dvobojem* so madjarski mladiči takoj pri rokah. Naj le eden kihne, in drugi naj mu reče: „Bog pomagaj“ in takoj mu kihalec dvoboj napové zaradi razžaljenja časti aň kali! Pravili smo včeraj, da je v ogerskem državnem zboru posebno krepko poslanec Ugron šibal pehanje za redovi in za plemstvom. Plačilo za to popolno času primerno šibanje mu ni izostalo. Na dvoboj je pozvan od sinu nekega volilnega predsednika v Magyar-Laposu, to pa za to, ker je Ugron javno grajal, zakaj se je dotičnemu možakarju, čegar zasluge so temne kot črna noč, podelil zlati križec za zasluge. Sekundantje so pa določili, da sin nima nikake pravice v imenu očeta na dvoboj klicati Ugrona, ako oče sam tega ne stori in sicer tako dolgo ne, dokler oče živi. Še le tedaj, ko bi očeta že ne bilo več na svetu, stopi na sina dolžnost namesto njega za orožje prijeti. Kaj bo le sedaj napravil, ni znano, pametnega pa gotovo nič pri svoji vročernosti.

V *Bosni* pričeli so meriti železnico iz Doboja v Dolnjo Tuzlo, kjer sol napravljajo. Proga bo dolga 70 do 75 kilometrov. Ta železnica se bo največ zato gradila, da se bo bosanski soli, ktere v Dolnji Tuzli posebno veliko napravljajo, odprla boljša kupčija. Soli je pa v Dolnji Tuzli neki toliko pod zemljo, da kjer začnejo vrtati, povsod na samo sol zadenejo. Že sedaj računijo pridobitev le iz dveh jam okoli 50.000 centov na leto. Bodoče leto oskrbeli se bodo tudi z mašinami in drugimi za napravo kamnene soli potrebnimi rečmi. Ta železnica bo pa tudi imenitna, ker bo tukaj po suhem najkrajša zveza z srbsko prestolnico z Belimgradom. Srbi namreč tudi nameravajo speljati od Save železnico proti Dolnji Tuzli in Svrniku, da bi po ti strani trgovini pot do adrijskega morja odprli.

Vnanje države.

Na *Nemškem* in sicer po severnih krajih napravljajo in nabira se nova demokratična stranka po sledečem programu: „Narod se mora vsakojake sužnosti oprostiti in mora varen biti pred kakošnemkoli izžemanjem bodisi v državnem, ali pa narodnogospodarskem oziru. Narodna volja mora dobiti svojo postavno veljavo tako pri državnem gospodarstvu, kakor tudi pri postavodajalstvu; tudi naj narodova beseda velja, kadar se bode določeval budget in pa vojaki. Ministri morajo biti državnemu zboru odgovorni in naj le toliko časa v službi ostajajo, dokler se strinjajo z državnozborna večino. Za to pa potrebujemo splošne volilne pravice, da nam bo mogoče vse to doseči. Le-ta naj se vpelje s tajnim glasovanjem ne le za državo, temveč tudi za posamične dežele in občine. Da vojaščina ne vgnobi naroda, zahtevamo, da se splošna vojna dolžnost skrajša, da se prične splošno razoroženje, da se odpravijo vsi vojaški privilegiji, kakor so: prostost davka, vojaške sodnije in enoletni prostovoljci. Država se mora zopet preleviti iz policijske izjemne postave odpraviti. Pravica zborovanja in združevanja naj se nam zavaruje po državni postavi, vpelje naj se nam popolnoma tiskovna svoboda; kazenska postava naj se pregleda. Za politične in tiskovne pregreške naj se vpeljejo porotne sodnije, v kazenskih zadevah naj se vpelje ugovor; po nedolžnem zaprti in obsojeni morajo se odškodovati, vsi policijski izvrševalni mandatje naj se pa hipoma odpravijo. Za delavce naj se napravi postava, ki bo skrbela za nje na starost ali ob času onemoglosti. Delavcem naj se dovolj popolno prosto gibanje, da jim bo mogoče si svoj stan samim zboljšati. Država naj dalje skrbi, da bo pravično razdelila vse težnje, ki zadevajo državo; živež, ki ga pa narod za življenje potrebuje, naj bo pa od vsakega davka popolno prost. Mir med raznimi verami se mora napraviti in obdržati, kar se bo le dalo doseči s popolno ločitvijo države od cerkve. Država naj se v notranje verske

zadeve ne vtika. Država ima dolžnost v zvezi z družino skrbeti za izgojo naraščaja, za versko izgojo mladine skrbti naj pa družina sama. Da se to doseže, loči naj se cerkev popolnoma od šole. Poduk v šoli nam mora biti brezplačen in sicer ne le v ljudski, temveč tudi po višjih šolah." Da ne Bismarck in ne kdo drug za njim v to ne bo dovolil, ni treba posebej razlagati.

Kongo-Konferenca ima veliko več sreče, kakor pa njena sorodnica egiptovska konferenca v Londonu. Sklenila je večinoma že vse poglavitne reči v najlepšem soglasju. Vzrok tega, se ve da, je poglavitna točka, ki so se je za sedaj še ognili, kdo namreč bo za velikega gospodarja ob Kongu, ki bo imel vrhovno besedo čez vse druge. V tem oziru si sme pač knez Bismarck zadovoljno roke pometi, da se mu naselbinska politika in vse, kar je s taisto v zvezi, tako lepo razvija brez sitnosti, v kakršne je bil pa pri tem angleški minister zunanjih zadev zagazil. Človek pa popolnoma srečen ni nikdar in tako se tudi Bismarku godi. Kakor povoljno se mu sponašajo prekomorska njegova podjetja, tako našev gre mu vse v notranji politiki doma. Zagazil je navskriž z državnim zborom, o katerem se pač še ne vé, kdo bo odjenjal, ali večina državnega zbora ali pa železni Bismarck sam. Tudi v zunanji politiki potrebuje Bismarck podpore v podobi družega ravnatelja za državni zunanji urad, ktereja je sedaj pri obravnavi budžeta zahteval in je na svojo prisego poslanca ob tej priložnosti zagotovil, da mu je poleg prvega še drugi državni ravnatelj tako potreben, da brez njega ne prevzame Bismarck nobene odgovornosti, ako jo morda v zunanji politiki kam zavozí. Bismarck mora prej ko ne kako osebo imeti, kateri bi rad do dobre službe pripomogel. Morda, kar bomo kmalo čuli, se bo ravno kateri njegovih sinov tje kaj postavil. Še bolj imenitna, kakor to, je pa interpelacija nekega poslanca, zakaj da se ravno s službeno prisego pri sodnijskih obravnavah taka nemarnost uganja. Bismarck na to ni nič odgovoril izgovarjaje se, da mu olikanost njegova ne pripušča na to odgovarjati, če tudi ima besedo na jeziku. Bismarck jo je rajši požrl, kar sicer ni navada pri možu, kateri si od cele Evrope ne dá imponirati.

Ni je tako neumne in bedaste novice, da bi je je nekteri časniki ne pobrali in nekteri ljudje ne vrjeli. Ni še zdavnej, da je bil „Berliner Tagblatt“ prinesel novico, da je *Mahdi* poslal svoje „može“ v Berlin na Kongo-konferenco, kjer bodo z drugimi diplomati vred govorili važno besedo o Kongu. List je še zraven pristavil, da, kakor se čuje, bodo Francozi poskušali, če se bo dalo kongo-konferenco tako dolgo zavleči, da Mahdijeve barabe tje kaj pridejo. Kaj in koliko da je na tej raci pravega in resničnega, so naši čitatelji gotovo že sami uganili. Saj smo jim že poročali o državah, ktere so se konference vdeležile in o sklepih, ki so se ondi vršili. O Mahdiju in njegovih „poslancih“ živa duša do sedaj nič ne vé, in nemškimi časnikarjem se mora pripoznati zasluga, za prvi poskus, s katerim so hotli divjake potisniti v vrsto diplomatov.

Izvirni dopisi.

Z notranjske strani, 14. decembra. (Slovstvene zadeve.) „Slovenčev“ listek, ki je tako mikavno in logično razvijal pojme o estetičnih načelih, končan je toraj za sedaj. Pravim „za sedaj“, ker na veliko mojo radost spoznati je iz poslednjih vrstic teh pogovorov, da jih hoče bistrumni g. pisatelj o priliki še nadaljevati. Očitno hvalo moram mu tu izreči, ker on je prvi junak, ki se je drznil odgrniti zagrinjalo ter pokazati slovenskemu svetu bogove, kakoršni so v resnici sami na sebi, še predno jih je obdal kadila gosti dim. Kdor ta spis pazljivo bere, razvidi lahko, da tavamo Slovenci vkljub vsej prosvetljenosti velendar-le po precej gosti temi, provzročeni po meglenih nazorih naših literatov.

Pokazala se je pa pri tem še druga jako žalostna stran naših razmer. Kakor po vseh strokah, tako je nemški vpliv tudi na filozofičnem polji velikansk. Ker se nas v vseh zadevah tako rad prijemlje nemški duh zato smo pa tudi v filozofičnem in slovstvenem oziru zabredli v tiste napake kot Nemci, naša luč. Bistvo osebnega Boga se prezira in namesto njega se postavlja splošen pojem o božanstvu, ktereja si lahko vsakteri subjektivno določi, kakor njegovi pameti in njegovemu srcu bolj vgaja. Da se le tu pa tam nahaja besedica „bog“ pa je dosti, nikdo potem ne poreče, da je dotični pesnik, pisatelj ali kritik — ateist in ravno tako ne, da so njegovi dušni proizvodi katoliški veri nasprotni. Toda, kdor pazno čita dela naših prvakov, prepričal se bo, da so navdihnjeni nemškega panteističnega idealizma.

Ker je neimenovani g. pisatelj te misli tako lepo in priprosto razvijal in dokazoval sedaj v „Slovencu“ (pred par leti pa, kakor se mi dozdeva, drugod v krajšem sestavku, v latinskem

jeziku pisanem), zdi se m pač škoda, da bi bile ostale navezane le na dnevnikov listek. Moja gorka želja, gotovo pa še ktereja družega razumnika slovenskega, je, da naj bi se preskrbel ponatis tega tako zanimivega spisa.

V poslednjem času me je posebno razveselila vest, da v kratkem izide 4. zvezek Slomškovih „zbranih spisov“. Že sem skoraj mislil, da je g. izdatelj popolnoma vstavil svoje podvzetje, kar čitam v dveh listih, da se imamo nadjati v novem letu 4. zvezka spisov najboljšega slovenskega prozaista. Upati je, da bo sedaj šlo razprodajanje urniše izpod rok. Kajti tvarina bo z vsacim zvezkom bolj zanimiva. Sicer se pa tudi od vsakterega, ki ima prve tri zvezke, lahko pričakuje, da jim bo gotovo dodal v svoji knjižnici še četrtega in vse naslednje. Saj je to narodno delo, s katerim se lahko stori veliko dobrega in zapreči veliko hudega. Kakor se kaže sicer poslednje čase, je pri nas izdajanje zbirk raznih pisateljev (in tudi, če je njihova visoka veljava in klasična vrednost obče priznana), zelo nevhvaležna reč v gmotnem oziru. Vendar naj bi se g. izdatelj tega ne vstrašil. Verni in sicer toliko požrtvovalni Slovenci gotovo ne bodo dopustili, da bi zaostala celó izdaja „zbranih spisov“ tako poljudnega pisatelja, kakor je bil škof Ant. Martin Slomšek.

Iz Celja, 15. dec. Nasledek za slovensko stranko nevgodnih zadnjih volitev v občinski zastop v Celjski okolici je ta, da pridejo zdaj v ondašnji krajni šolski svet trije trdi nemškutarji. Izstopiti imajo namreč iz tega šolskega sveta letos gg. Lipovšek, Šah in Šorn. Občinski odbor je na njihovo mesto izvolil gg. Fritz Mathesa, Stibenegga in Mraulaka. S šolskim nadzornikom vred so toraj štirje možje od nasprotne stranke, a štirje naši možje v tem šolskem svetu. Tako gladko toraj še ne bodo mogli nemškutarji izvršiti svojega namena, ki so ga že objavili kot glavni cilj vsega občinskega delovanja; okoličanske fantovske šole še kar tako meni nič, tebi nič, ne bo mogoče zatreti ali pa ponemčiti. Hvala Bogu, da ti ljudje nimajo nobene pravice do privatne slovenske deklishe šole!

Kakor je znano, se ubogi šolski deei iz Celjskih okoličanskih šol že blizu dve leti deli topla hrana ob poludne. Zdaj je začela to navado posnemati tudi neka mestna družba, ter deliti hrano nemške šole obiskujočim otrokom. „Deutsche Wacht“ je prinesla dotični poziv, v katerem se jasno bere, da ta hrana se ima deliti „otrokom iz bližnje in daljne Celjske okolice, ki obiskujejo nemške šole“. Toraj s hrano hočejo Celjski Nemci pitati okoličanske otroke, da se nalezajo le-ti toliko bolj gotovo nemške kulture, in da se razširja nemški duh po lepi „bližnji in daljni Celjski okolici“. Sveta dolžnost veže vsakega Slovenca, da po svoji moči podpira slovensko šolsko mladino.

Domače novice.

Vmeščenje prevzv. knezo-škofa dr. Jakoba Missie.

(Konec.)

Gradec. Der Clerus von St. Leonhard (Graz) bringt dem hochwürdigsten Fürstbischöf ehrfurchtsvolle Glückwünsche zum Amtsantritte dar.

Gradec. Ehrerbietigen Glückwunsch zur Inthronisation übersendet die Buchdruckerei und Verlagsbuchhandlung „Styria“.

Alois Karlson, Director.

Gradec. Seine ehrfurchtsvollste und freundlichste Huldigung bringt dar

Georg Gödl, Ehrendomberr.

Gradec. Zur Inthronisation gratulirt freudigst die Redaction des „Grazer Volksblattes“, Johann Karlson.

Gradec. Der Priesterverein in der Diözese Seckau ruft heute Euer fürstlichen Gnaden ein lautes „Ad multos annos!“ zu.

Wöhr.

Gradec. Der katholisch-conservative „Volksverein“ von Graz erlaubt sich Euer f.-b. Gnaden Glück und Segen für heute und immerdar zu wünschen.

Franz Ritter v. Hartmann.

Mureck. Vota optima pro salute celsitudinis vestrae ex intimo corde promit hodie

Addictissimus clerus in Mureck.

Gradec. „Ad multos annos!“ Die Seckauer Ordinariats-Kanzlei. Resch, Gusmitsch, Jud und Frühwürth.

Bruck. Sacerdotes saeculares Styriae superioris gratulantur de hac die solemni.

Präpositus Weinberger.

Gradec. Ein römisches „Evviva“ ruft mit dankbarem Herzen in tiefster Ehrfurcht Univesitäts-professor

Dr. Fraidl.

Gradec. Mit den Gesängen der Laibacher Cäcilianer zu Ehren Ihres inthronisirten Oberhirten vereinigte sich heute im Geiste im Namen des dankschuldigsten Seckauer „Cäcilienvereines“ dessen

Vorstand.

Lebring. Optima vota matris instar dilectissimo Jacobo gaudens salutem et singulis dicit.

Antonius Frater.

Stainz. Ad plurimos felicissimos annos!

Dr. Köberl cum Clero

Decanatus Stainz.

Gradec. Milostljivemu knezoškofu želi mnogo mnogo let cerkvi na čast in narodu slovenskemu na korist

Slovanska Čitalnica:

Dr. Klemenčič, načelnik.

Gradec. Društvo „Triglav“ čestita milostljivemu knezoškofu k današnji slavnosti.

Rozina, predsednik.

Judenburg. Od zgornjo-štajarskih planin mnoga leta

Pajtler.

Voitsberg. Der Clerus des Decanates Voitsberg unterbreitet seine ehrfurchtsvollsten Glückwünsche. „Ad multos annos!“

Dr. Leopold Moll, Dechant.

Spielfeld. „Ad permultos annos!“ Ehrfurchtsvollst

Mursec.

Lipnica. Ehrfurchtsvolle Gratulation zur Inthronisation

Decanat St. Veit.

Gradec. Tiefergebenste Gratulation zur feierlichen Inthronisation fürstbischöflichen Gnaden höchst dankschuldigster

Bouvier,

Dragonier-Lieutenant.

Pössnitz. Gott erhalte, beschütze und segne den neuen Fürstbischof von Laibach.

Der Clerus von Unter-

St. Kunigund in Steiermark.

Draždane. In aufrichtiger Ergebenheit und inniger Theilnahme sendet Euer fürstbischöflichen Gnaden herzlichen Gruss

Oer.

Sarajevo. Fide sis Petrus, — spe Paulus — caritate Joannes!

Stadler, archiepiscopus.

Jeglič, canonicus.

Carlobago. Ex toto corde congratulatur omnia fausta ad multos annos

Max Stratepsak,

Guard. cap.

Gorica. Fausta quaeque a Deo, bonorum omnium largitore, tibi celsissime domine gratulante animo laetus lubens adprecior. Annos vive tuos, vive meos.

Pastarini S. J.

Opomnili smo že, kako lepa vrsta odličnjakov, predstojnikov raznih uradnij poltičnih, sodnijskih in vojaških se je vdeleževala sv. opravila v cerkvi ter je potem se tudi poklonila premil. knezoškofu. Ob dveh popoldne je bilo navadno pogostovanje, h kateremu so bili povabljeni gg.: Baron A. Winkler, c. kr. deželni predsednik; Grof Chorinsky, c. kr. dvorni svetovalec; Jan. Kapretz, c. kr. predsednik deželne sodnije; Jos. Perše, c. kr. pravdnik in nad-sodnijski svetovalec; Grof Thurn, deželni glavar; Ekscel. baron Rheinländer, feldmaršallajtenant; P. Grasselli, mestni župan, dež. in drž. poslanec; baron K. Wurzbach, predsednik c. kr. kmetijske družbe; Avgust Dimic, c. kr. finančni nadsvetovalec; dr. Jos. Račič, c. kr. finančni nadsvetovalec; Groller plem. Wildensee, c. kr. generalmajor; Plem. Heyrovsky, c. kr. polkovnik dom. pešpolka; Schwara c. kr. polkovnik kranjskih brambocev; Jos. Kušar, predsednik kupčijske zbornice; Jak. Lukman, c. kr. rač. svetovalec. — Izmed duhovščine so bili povabljeni prečast. gg.: Stolni prošt J. Zupan; prošt A. Jare in prošt P. Urh; potem vsi korarji, vsi dekani in vsi konzistorijalni svetovalci, navzoči gvardijani oo. frančiškanov in kapucinov, mestni župniki in vred-nika „Slovenca“ malenkost. Izmed tujcev so bili navzoči: O. Ferdinand, provincijal kapucinov v Lipnici; o. Müngersdorf, visitator Lazaristov; Legat, st. korar v Gradci; baron Oer, tajnik Sekavske škofije; dr. Macherl, profesor.

Vsa druga častita duhovščina, ki ni imela prostora v škofijski dvorani je bila pogostovana v obed-nici bogoslovskega semenišča, kjer bilo je menda 35 gospodov vseh vkup. — Da so se tudi tu glasile prelepe napitnice na sv. očeta, na presvitlega cesarja in na prevzvišenega knezoškofa se umé samo po

sebi. O petih bila je sklenjena vsa slovesnost, ki se je vršila pri lepem vremenu in najlepšem redu ter bode ostala gotovo vsem navzočim v vednem spominu.

(Premilemu škofu) poklanjajo se Ljubljanska društva vsak dan druga za drugo. Predvčeranjem poklonili so se mu načelniki Ljubljanskih gasilcev pod vodstvom g. Doberleta, za včeraj smo že omenili profesorje, danes prišle so pa na vrsto pod vodstvom preč. prošta dr. Jarca: Katoliška družba, Vincencijeve družbe obe konferenci, Cecilijanci in učiteljsko podporno društvo vdov in sirot. Premisljivi knez in škof s prečudno prijaznostjo in ljubeznivostjo sprejema poklonjajoče se mu društvenike in ima za vsakega prijazno besedo. Občudoval je Cecilijance zaradi njihove pridnosti, da so že do knjige dospeli, katero so po družbi sv. Mohorja izdali.

(Volitve za trgovinsko in obrtno zbornico.) Volilna komisija za trgovinsko in obrtno zbornico v Ljubljani je volilske imenike za trgovski in obrtni odsek, in sicer po treh volilnih razredih teh odsekov sestavila. Imeniki bodo od 20. decembra 1884 do vštete 2. januarja 1885 javno za vlaganje ugovorov, ako bi jih kaj bilo, v Ljubljani pri mestnem magistratu, v okrajih zunaj Ljubljane pa pri c. kr. davčnih uradih javno razpoloženi. Ugovori zoper volilske imenike se smejo v omenjenem obroku za Ljubljano pri mestnem magistratu, na deželi pri c. kr. davčnih uradih ustmeno ali pismeno oglašiti, smejo se pa tudi neposredno pri volilni komisiji v Ljubljani vložiti. Na ugovore, po obroku vložene, se ne bode oziralo. Po obroku za ugovore bodo imenovani uradi volilske imenike volilni komisiji vrnil, in ta bode o ugovorih razsodila, in razsodila ugovornikom naznanila. Na podstavi popravljenih volilskih imenikov bode volilna komisija iz kaznice in glasovnice z razpisom volitve poslala obrtnim oblastvom I. stopinje (okrajnim glavarstvom oziroma mestnemu magistratu), ktera bodo navedene tiskovine volilec proti vročilnemu izkazu, in sicer v Ljubljani neposredno, drugod pa potem obrtniških uradov vročila. Komisija volilce tudi opozoruje na to, da se smejo tudi popravki naslovov vložiti pri imenovanih uradih ali neposredno pri podpisani volilni komisiji (pisarna trgovinske in obrtne zbornice v Ljubljani.)

(Kmetijska družba) Kranjska kupila je v teku letošnjega leta 32 govedi zlahtnega štajarskega plemena za 5280 gld., ter je to zlahtno plemensko goved prodala našim kmetovalcem za 2373 goldinarjev.

(C. kr. ministerstvo za pravosodje) bode meseca januarja 1885. l. izdalo imenik odvetnikov (avokotov) in c. kr. notarjev v kraljevinah in deželah v državnem zboru zastopanih. To knjigo bo založila c. kr. dvorna in državna tiskarna na Dunaji (I., Singerstrasse 26). Dobila se pa bo po 60 kr. v tej tiskarni ali pa pôtom knjigotrštva.

(„Slavec“), slov. del. pevsko društvo priredi na Silvestrov večer v prostorih Tavčarjeve restavracije veliki pevski večer s petje, igro in s komičnimi prizori in tombolo itd. Obširnejši program priobčimo prihodnjič. Gospode prijatelje društva opozorujemo na ta večer ter smo prošeni objaviti, kdor ima kak dobiček primeren za tombolo, naj ga blagovoli poslati predsedniku A. Jeločniku, oziroma kakemu odborniku društva.

(„Slovensko bralno in podporno društvo v Gorici“.) Vsi p. n. gospodje društveniki se vljudno vabijo v letni redni občni zbor, ki bo dné 28. decembra t. l. točno ob 2. uri popoldne v društvenih prostorih s sledečim dnevnim redom: 1. letno poročilo odborovo; 2. računski sklep za leto 1884; 3. proračun za leto 1885; 4. predlog za imenovanje častnih udov; 5. posamezni predlogi; 6. volitev novega odbora. — Gospodje društveniki, ki nameravajo staviti pri občnem zboru kak predlog, naj blagovolé naznaniti ga prej odboru vsaj do vštévno 26. dné t. m. — K obilni vdeležbi vabi odbor „Slovenskega bralnega in podpornega društva v Gorici“, dné 10. decembra 1884.

Dr. A. Gregorčič,
podpredsednik.

Karol Princič,
tajnik.

(Is Celja) se nam poroča: Prihodnjo nedeljo, 21. decembra, obhaja „katoliško podporno društvo“ svojo letošnjo božično veselico, in sicer v poslopji čč. šolskih sester ob 3. uri popoldne v sledečem redu: 1. Petje. 2. Prednašanje. 3. Razdeljevanje obleke in obutve med ubožne učence

in učence iz okoličanske šole. Vse častite društvenike vabi k tej slovesnosti odbor.

(Lopova), ki sta na Tolminskem na 8. decembra napadla neko staro ženico Mica Torkar in sta ji denar pobrala, imenujeta se Franc Kloč iz Merškana in Franc Dolinar iz Gaberške Gore pri Loki.

(V včerajšnjem) političnem poročilu o gospodarskem polomu v Čedah naj se v sedmi vrsti bere: „Česka společnost pro úvér hypotečni“ in ne „živnostenska banka“, kar se je po zameni neljubo vrnilo. „Živnostenska banka“ je na trdnih nogah in se dobro počuti, ter bo sama v odboru, ki bo skušal „společnosti pro úvér“ kviško pomagati.

Prošnja

za pripomočke k zidanju nove kapele v deškem sirotišču (Marijanišču) v Ljubljani.

Deško sirotišče (Marijanišče) v Ljubljani, najlepše delo krščanskega usmiljenja, katero je ustanovil mnogozasluženi, sedaj pri Bogu pokojni dr. Janez Gogala, je bilo izročeno 15. septembra t. l. v skrb in vzgojo šolskim sestram tretjega reda sv. Frančiška, ki slovó po svojem delovanju na Dolenje-Avstrijskem, Štajarskem in pri nas v Repnjah pri Vodich na Gorenjskem, častiljivi samostan oo. frančiškanov pa je prevzel sodelovanje pri vodstvu in podučevanje v verouku.

Mnogo je otrok v tem zavodu, 91 jih je v sirotišči, in 7 v zavetišču; že zaradi teh in zaradi šolskih sester je nujno potrebna domača kapela. Vincencijevo društvo bi bilo zadovoljno za nekaj časa, ako bi bila na razpolaganje v ta namen kaka večja soba, a izidani ste še le dve tretjini Marijanišča, in ni ga takega prostora, kjer bi se vsi mogli zbrati skupaj k molitvi.

Kaže se toraj nujna potreba, da se začne zidati precej v prihodnji spomladi samostanska kapelica, ki bi bila prizidana Marijanišču, da bi se že na jesen mogla notri opravljati služba Božja. Ker ima Vincencijevo društvo prerediti toliko sirot in je na hiši še dolgá 8000 gld., navdaja ga bojazljivost, ko misli začeti z zidanjem, a obrača se zaupljivo na dokazano dobrotelost prebivalcev Kranjske dežele, ter milo prosi, da bi mu pripomogli po svoji moči pri zidanju imenovane kapele.

Društvo se toraj obrača na krščansko usmiljenje prebivalcev Kranjskega s toliko večim zaupanjem, ker deško sirotišče sprejema dečke iz vsega Kranjskega, mnogo se jih preskrbi popolnoma za Bogplačaj; dosihmal se tudi društvo ni obračalo na deželo za pomoč, ter od darov, ki so se stekali leta 1881 ni prijelo ničesa. (Vide Diözesanblatt št. 4. de 1881.)

Kakor sedaj kažejo načrti, ogibali se bomo pri zidanju kapele vsake potratnosti, postavljena bode v slogu, ki je ednostaven, a vendar okusen in praktičen (Früh-Renaissance po imenu), in kakor si je želel pokojni Gogala; posvečena bode „Mariji pomagaj“. Za dobrotnike se bode molilo vsak dan v domači kapeli in se bodo brale štiri svete maše vsako leto v ta namen. Naj toraj polagajo svoje darove vsi, ki so pokojnega spoštovali, da, vsi tisti, ki časté Marijo, pomoč kristjanov, in naj pomagajo ubogim, svoje darove bodo najdlji zopet na unem svetu v obilnejši meri.

Naj nikoga ne odstraši misel, češ, saj ne morem veliko dati, vsak tudi najmanjši dar se sprejme z največjo zahvalo.

Doneski naj se, vštévši si poštnino, blagovoljno pošiljajo podpisanemu predsedniku društva sv. Vincencija.

V Ljubljani pa sprejemajo darove tudi udje finančnega odseka, gg. kanonik Andrej Zamejec, mestni župnik Janez Rozman, profesor Friderik Križnar, mestna kaplana o. Jožef Bizavičar in Martin Malenšek, hišna posestnika in trgovca Tomaž Pirnat in Dragotin Polak, kanonik Mns. Jeran in bogosl. profesor Anton Zupančič, kakor tudi slavni gospejni odsek deškega sirotišča.

Upravni svet Vincencijeve družbe.

Prošt dr. Anton Jarc,
društveni predsednik.

Prof. Anton Zupančič,
blagajnik.

Ljubljanski anarhisti pred sodnijo.

(Dalje.)

Priča Cerar priseže in pové, da mu je Šturm pravil: Sadnik mi je ponudil pamfletov, jaz pa sem jih odbil. Državni pravdnik pa vpraša, kaj so priče med potjo delale od Ljubljane do Celovca. Cerar pravi, da, kakor se njemu dozdeva, sta Justin in Perdan pretehtovala, kako bi se izrezala.

Priča Ivan Železnikar, vrednik „Slovenskega Naroda“, priseže. On je bil kot vrednik pri več shodih in so se mu dotični govorniki jako smešni zdeli. Sploh je pa v Ljubljani razširjena vest, da so posebno prvi trije zatoženci nevarni ljudje. To je bil tudi vzrok, da je Ljubljanska čitalnica iskala povoda, kako bi se dal Železnikar izključiti. Izreku Železnikarja in ravno takemu Šturmu na nekem shodu leta 1883 ali pa že letos popolnoma podobni ste frazi v nekem pamfletu.

Zatoženec Železnikar oglašuje se proti vredniku Železnikarju, češ, da je rusoljuben, na kar ga vrednik Železnikar vpraša, ali se še kaj spominja, kako je na Dunaji žurnalistu Korscheggju v gostilni na mizo risal obris od cesarskega dvora in Franc Jožefove vojašnice in mu potem kazal vse tiste kote, kjer bi se dal z uspehom dinamit v njih zažgati, da bi h krati ves cesarski grad kviško dvignil. Železnikar (zatoženec) pravi, da je to izmišljeno. Vsled tega sodni dvor žurnalista Korscheggja iz Ljubljane po telegrafu za pričo pokliče.

Priča Stöckbauer pravi, da ne vé, če je Dhtu kedaj v društvo nosil prepovedane tiskovine, pač pa je on večkrat ude opominjal, naj ne beró takih „Schmierblätter“. Pač pa je Sadnika videl, da je dajal drugim skupaj zložene liste za branje. — Sadnik pravi, da so tisto bili listi zmerne stranke, ki jih je iz Züricha dobil, od koga, se vé da tega ne more več vedeti.

Priča F. Suhadobnik, vrednik „Ljudskega Glasa“, pripoveduje in pojasnjuje razmere med zatožencem in svojim listom, pri katerem je Železnikar prevzel nekaj administracije in je vsled tega Suhadobnika večkrat nagovarjal, da naj ostreje piše.

Priča Filip Haderlap, vrednik „Mira“, in bivši prvi vrednik „Ljudskega glasa“ pripoveduje, da je tedaj čutil živo potrebo po vstanovitvi katoliško-demokratskega lista. Pri vstanovitvi lista se ni nihče zatožencev vdeleževal. Pozneje je Suhadobnika pismeno opozoril, naj se ne spušča pregloboko s socijalisti v prijaznost.

Zatoženi Železnikar pravi, da so se njegovi pozivi na vredništvo „Ljudskega glasa“ ozirali le na sestavke obrtniškega pomena.

Priča Brandstätter je tudi dobil take tiskovine v roko, pa brati ni znal. Pač pa je slišal, da so v društvu glasno odobraval umor ruskega cara, kdo da je imel glavno besedo, ne vé; Šturma je pa videl zraven. Gledé Tume državni pravdnik iz zapisnikov preiskave dokaže, da zatoženec ob času umora ruskega cara ni bil bolan, temveč se je redno sej vdeleževal.

Priča Dekval Waitza (anarhistovski potovalni učitelj) ne pozná; pač ga pa pozná Grablowitz, ki je bil v Trstu večkrat z njim. Kakor so mu pravili, je bil šel Waitz v Šentvid nad Ljubljano delavcem pridigovat in so ondi sklenili, da se bo društvo le radikalnih listov držalo.

Državni pravdnik vpraša Tumo, ali ni on Waitza na kolodvoru pričakoval, na kar Tuma pravi, da ne.

Hönigmann Waitza celó ne pozná ne, in tudi ne vé, da so sploh v Šentvidu kaj imeli. Državni pravdnik opomni, da je Šturm v prediskavi obstal, da je pisal na „Zukunft“ dopis, v katerem naznanja pristop društva k programu, kakor ga je Peukert naznanil v „Zukunft“. Šturm pravi, da ni res! Waitzu je res dela preskrbel, ker se mu je pa premajhna plača zdela, jo je zopet iz Ljubljane popihal.

Predsednik prebere nekaj aktov tikajočih se nekterih zunanjih anarhistov in pa velikega anarhistovskega shoda v Langenzersdorfu, kterege se je Waitz vdeležil kot pooblaščenec. Takoj na to pride v razgovor dopisnica s črkama J. W., ki so jo pri Tumi dobili. Tuma pravi, da se samemu prav res čudno zdi, kako je taista v njegovo stanovanje prišla in od kod. Strokovnjaki so dokazali, da je dopisnica pisana od Jakoba Waitza.

Priča Petrovčnik ne pozná nobenega zatoženih. On je vžitinski čuvaj v Prulah. Meseca junija prišla sta dva moža nekega večera tjakaj; prvi, stareji, je bil nekemu uradniku podoben, drugi mlajši pa ne. Videla ga nista. Stareji se oglašuje in pravi: „Ti, ali bodo ti še dolgo notri?“ Na kar mu je mlajši odgovoril: „V dveh mesecih so vsi zunaj“. Na to pravi stareji: „Denarja bi imeli zadosti, ali ali od kod bi jim streliva notri dali?“ „To je moja najmanjša skrb? Kako se bo tem revežem še go-dilo?“ Čuvaj je takoj vse naznanil svojemu gospodu. Pozneje je videl mlajšega od tistih dveh v „Zvezdi“ in je spoznal v njem nekega branjevca, ki se s kuho pečá. Čuvaj pravi, da je to kuhar Bregant.

Priča Bajec, urar, priseže. On ne pozná nobenega zatožencev. Bajec je nekega večera čul, kako so se ravno ob tistem času, ko so prve anarhiste zaprli, pred njegovo štacuno pogovarjali neznanji ljudje, da hočejo magistratnemu svetniku

Peroni glavo odrezati, mestno zbornico pa z dinamitom razsuti.

Priča Konechegg, žurnalist v Ljubljani, vse potrди, kar sta poprej že vrednika Železnikar in Kunc gledé izjav zatoženega Železnikarja na Dunaji pri obrtniškem shodu povedala.

Predsednik tudi opomni, da je Železnikar leta 1883 trosil po Ljubljani prepovedane tiskovine in je taiste tudi nekterim višjim glavam poslal. Zarad tega je bil v sodnijski preiskavi, iz ktere je oproščen izšel. Železnikar tudi to taji.

(Dalje prih.)

Razne reči.

— „Schulverein“ in judje. V Alser-u na Dunaji je imel tamošnji odbor „Schulvereinov“ zabavo, ktere čisti donesek je bil namenjen za „preblage namene“, da bi namreč ponemčeval slovansko deco. Mej gostmi je bilo tudi nekoliko judov, ki so prišli, da bi tudi oni položili svoj dar na žrtvenik germanizovalnih idej. A dobro so jo skupili! Komaj so se judovski gostje usedli, že so se začeli glasove: „Židje ven!“ Da bi se ognili neljubih nastopov, so to sami prostovoljno storili in odšli; se vé, da so pri tem uporabljali vse svoje judovsko dostojanstvo, da bi si ohladili jezo nad neprijaznimi bratci svojimi. Jeden izmed njih je rekel: V drugo, ko bodele prirejali kako slavnost, napišite na vabila: „Od judov ne prejemamo novcev!“ — In to ni prvič se zgodilo, marveč že često so nemški narodnjaki pokazali svojo mržnjo proti obrezanim in neobrezanim sinovom Abrahamovim. Tudi v nemškem praškem kazinu se je to že pripetilo, a ubogi „krivonosi“ rod še sedaj noče uméti tega in še vedno se drvé v vrsto z nemškimi nasilniki.

— Tolarji tudi praznujejo letos svoj jubilej. Leta 1484, toraj pred 400 leti je izdal nadvojvoda Žiga na Tirolskem prve tolarje. Na Dunaji se vsled tega pripravlja slavnost, obstoječa v tem, da se napravi razstava najstarejših novcev in da se izdá posebna medalija.

— Kako se na Kineškem vojska razkljuje? Tscheng-Fong-Stang, vrhovni poveljnik v Woosungu, je tak razglas poslal sebi poddarim četam: „Usmrti se, kdor se pokaže boječega. Usmrti se, kdor sovražniku pové kaj o slabostih naše vojne. Usmrti se, kdor krade in potem ubeži. Usmrti se, kdor ženo onečasti. Usmrti se, kdor pri svojih rojakih ropá. Telesno se kaznuje, kdor se neredno vede, kdor se lenega skaže pri vežbanji, kdor ukaze svojih predstojnikov nemarno spolnuje, kdor se vpijani in nered provzroči, kdor se brez vzroka odtegne, in koncem, kdor se kake igre vdeleži.“

— Papir mestu stekla. Neki Sabashitta iz Vassime na Japonskem je iznašel steken papir. Jako trden je baje in prozoren, da se prav lahko rabi mesto našega stekla za okna.

Telegrami.

Dunaj, 17. dec. V poslaniški zbornici interpeliral je Oberndorfer gledé določeb dotikajočih se vojne postave. — Neuber interpelira zarad preložitve Dunajskih kasarn zunaj mesta. — Naučni minister odgovoril je na Roserjevo interpelacijo zarad pomanjkljivosti na Billrothovi kliniki, da so se že pričele obravnave in da se bo klinika razširila. Chlumetzkyjev predlog, da naj bi se Neuwirthov nasvét gledé zgradbe lokalnih železnic obravnaval pred dotičnem poročilom, se zavrže z 158 proti 136 glasovi, zarad poslednjega poročila pričela se je generalna debata. Ko je bil zgovoril minister, vtmeľuje Herbst v daljšem govoru mnenje manjšine, dvorni svetnik Wittek mu pa ugovore dejanski pobija kazajoč na finančnejne pomislike, ki se kopičijo zgradbi lokalnih železnic po državi poslednji nasproti. — Rieger se v daljšem govoru za vladni predlog potegne, Steudel je pa nasproti. Na to se sklène generalna debata.

Dunaj, 16. decembra. Vlada je danes predstavo v Karlovem gledališči prepovedala.

Dunajsko Novomesto, 16. dec. Veliko število anarhistov so tukaj prijeli in zaprli.

Budapešt, 17. dec. Predsednik Sennye v zgornjici povdarja v otvorilnem govoru, da ni napravil nobenih političnih koncesij ob nastopu novega dostojanstva in da se take od njega tudi tirjale niso. Pridrži si pri raznih nazorih izreči vladni svoje misli v sporazumljenji z magnati. Konečno omenja še preosnovo zgornjice. Pozdravljajo ga z viharimi „eljen“-klici.

London, 16. dec. V Korti je dospel nekdo iz Chartuma, ki je bil 11 dni na potu. Le-ta

pravi, da se Gordonu pav dobro godi, da je Mahdija že večkrat do dobrega nasekal in da mu je največ preglavice s tem napravil, ker mu je Andermansko tvrđnjavico podkopal in razstrelil.

Društvu za napravo zvonov za cerkev Jezusovega presv. Srca v Ljubljani

so darovali gg.:

474. Miha Lazar, profesor v Kranji,	5 gl. — kr.
475. Franca Selko, zasebnica,	5 „ — „
476. Šimen Kosmač v Skofjiloki	5 „ — „
477. Damijan Pavlič v Zagorji	5 „ — „
478. Gospa Dolinar v Trstu	5 „ — „
479. Cecilija Bergant v Kamniku	5 „ — „
480. Helena Taynee v Kamniku	10 „ — „
481. M. G.	5 „ — „
482. A. G.	5 „ — „
483. F. G.	5 „ — „
484. Ivan Vilhar, posestnik,	5 „ — „
485. Marija Hribljan, posestnica,	5 „ — „
486. Dr. Josip Muršič, mašnik,	3 „ — „
487. Ana baroninja Lazarini	5 „ — „
488. Evelina baroninja Lazarini	5 „ — „
489. Filomena baroninja Lazarini	5 „ — „
490. Janez Zdražba, kaplan,	3 „ — „
491. Franc Tavčar, duhoven,	3 „ — „
492. Marija Podrekar, posestnica,	10 „ — „
493. J. K.	5 „ — „
494. Miha Tavčar, župnik,	5 „ — „
495. Anton Šmidovnik, kaplan,	5 „ — „
496. Anton Stenovec, župnik,	3 „ — „
497. Franjo Stupica, župnik,	1 „ 50 „
498. Franjo Golč, trgovec,	5 „ — „
499. Marija Müller, zasebnica,	2 „ — „
500. Janez Čibasek, župnik,	1 „ — „

Tujci.

15. decembra.

Pri **Matiči**: Frisch, ravnatelj, iz Trsta. — Viktor Dubina, trg. pot., iz Fulpimesa. — Josip Rainer, trg. pot., iz Dornbirna.

Pri **Slonu**: Ljudevit Littman, trg. pot., z Dunaja. — Deak, trgovec, s soprogo, iz Trsta. — Baron E. Handel, c. k. koncipist, iz Pazna.

Dunajska borza.

(Telegrafovo poročilo.)

17. decembra.

Papirna renta po 100 gl.	81 gl. 75 kr.
Sreberna	82 „ 75 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	104 „ — „
Papirna renta, davka prosta	96 „ 90 „
Akcije avstr.-ogerske banke	857 „ — „
Kreditne akcije	293 „ 90 „
London	123 „ 35 „
Srebro	— „ — „
Ces. cekini	5 „ 78 „
Franoski napoleond.	9 „ 76 1/2 „
Nemške marke	60 „ 27 1/2 „

Od 16. decembra.

Ogerska zlata renta 6%	124 gl. — kr.
„ „ 4%	95 „ 80 „
„ papirna renta 5%	90 „ 80 „
Akcije anglo-avstr. banke	200 gl. 98 „ 25 „
„ Ländersbanke	96 „ 75 „
„ avst.-oger. Lloyd v Trstu	570 „ — „
„ državne železnice	305 „ 50 „
„ Tramway-društva velj. 170 gl.	211 „ 50 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl. 125 „ 75 „
4% „ „ 1860	500 „ 136 „ 10 „
Državne srečke iz l. 1864	100 „ 171 „ 75 „
4% „ „ 1864	50 „ 171 „ — „
Kreditne srečke	100 „ 180 „ — „
Ljubljanske srečke	20 „ 23 „ — „
Rudolfove srečke	10 „ 18 „ 25 „

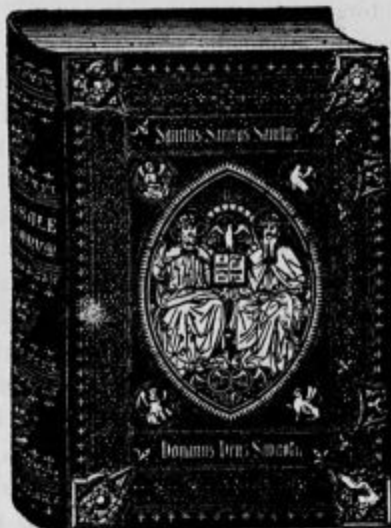
Dr. Ludovik Filipič

naznanja, da je 12. decembra t. l. odprl svojo

odvetniško pisarno

v Celji,

Gospodske ulice (Herrengasse) hiš. št. 10
v I. nadstropji.

„MISSALE ROMANUM“

izdaja l. 1884

s Proprijem

stane vezan:

- a) v črnem usnji z marmorirano, rudečo ali zlato obrezo 20—24 gl.;
- b) v rudečem šagrinu z zlato obrezo 25 gl. (ta vez odlikuje se posebno po svoji ličnosti);
- c) v finem rudečem šagrinu z jako okusnim zlatim vtiskom in zlato obrezo 30 gl.;
- d) v finem rudečem šagrinu z zaponami in rosetami iz novega srebra 35 gl.;
- e) v finem rudečem šagrinu z novosrebrno okovo 37 gl. 50 kr.;
- f) v finem rudečem šagrinu z zlatim vtiskom in barvanimi ulogami, s popolno okovo pozlačeno ali novosrebrno 45 gl.

Še fineje vezani s klepano srebrno ali zlato okovo itd. izdelujejo se le po naročilu in se po želji pošiljajo tudi posebna naznanila cene.

Ob enem priporočamo:

Missae pro defunctis

(editio S. Rituum Congregationis, hujus formae sexta in Folio)

za Avstrijo še s posebnim pridatkom.

Vezani komadi stanejo od 3—7 gl.

„Katoliška Bukvarna“ v Ljubljani.

Dunajsko zavarovalno društvo na Dunaji.

P. n.

S tem usojamo si naznaniti najljubneje, da smo pogodbo sklenjeno z g. Jakobom Dobrinom razdrli in da je naše glavno zastopništvo v Ljubljani prevzel naslednik Jan. Ev. Bučarja

g. VIKTOR SCHIFFER

(„pri Bučarji“).

Zahvaljevajoč se za zaupanje, ktero je skazavalo p. n. občinstvo „Prvemu ogerskemu splošnemu zavarovalnemu društvu“, kakor tudi njeni pravni naslednici, prosimo, da se nam taisto ohrani tudi še za bodočnost.

Ponudbe na zavarovanje sprejema takoj g. Viktor Schiffer v Ljubljani, kakor tudi drugi gospodje naši krajevni zastopniki po deželi, kteri tudi z veseljem dajo pojasnila vsakemu, kdor jih potrebuje.

V Gradi, 7. novembra 1884.

Glavno zastopništvo

društva „Wiener Versicherungs-Gesellschaft in Wien“.

G. Micori.

(1)

Tisk „Katoliške“ Tiskarne v Ljubljani.